

GŁOS POMORSKI

DODATKI TYGODNIOWE: „SPRAWY KOBIECE“, „ŚWIATEK MŁODZIEŻY“.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 Zł., w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 Zł., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,78 Zł., wprost na pocztę lub u listowego kwartalnie 8,58 Zł., miesięcznie 2,86 Zł., dla W. M. Gdańska 2,50 Guld., Gd. — pod opaską w Polsce 4,20 Zł., do Gdańska 4,45 Guld. Gd., do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 shil., do Stan. Zjedn. 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądań niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 lam. przed tekstem 90 gr, wśród tekstu 50 gr, za tekstem 40 groszy. Dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lam. przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 proc. nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administr. nie przejmuję odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

Redakcja i Administracja
Grobłowa 27/29.

Grudziądz, czwartek, dnia 25-go lutego 1926.

Telefon nr. 50, 51 i 66.

Prosimy sobie spamiętać

że nasza woda kolońska „Iste“
jest rzeczywiście niedoścignioną.

Prosimy sprawdzić.

J. & S. Stempniewicz
Warszawa Poznań Radom

Skrzyński grozi Sowietami?

BERLIŃSKIE I LONDYŃSKIE OBawy PRZED
WSPÓLNYM FRONTEM POLSKO-ROSYJSKIM.

Nieopatrność Anglii. — Złe sumienie Niemiec. — Rewizja granic. — Prusy Wschodnie. — Kres wszelkim „drangom“ niemieckim.

Grudziądz, 24 lutego 1926 r.

Dalecy od optymistycznego traktowania sprawy wejścia Polski do Rady L. N. od polegania tylko na innych poparciach i pomocy — sądzymy, iż również złą jest inna przesada, wpadanie w beznadziejność i rozpaczliwe prorokowanie, że źle jest, a gorzej będzie. Dlatego przytaczając wczoraj na tem miejscu przewidywania, iż sprawa kandydatury polskiej będzie przegrana, postawiliśmy rzecz w formie pytania.

Zasadniczo i dziś tak samo przedstawia się sytuacja bez względu na to, iż ostatnie wiadomości w danym kierunku nie brzmią pomyślnie. Angielska komisja parlamentarna do spraw L. N. powzięła rezolucję wypowiadającą się przeciwko rozszerzeniu Rady L. N. w ten sposób, aby ono spowodowało się wyłączenie do przyjęcia Niemiec, czyli zajęła stanowisko, które określić można lapidarnie w ten sposób: **uprzywilejowanie Niemiec — pokrzywdzenie Polski.**

Niemniej dziwne od stanowiska tej komisji parlamentarnej są wywody londyńskiego „Timesa“, który wprawdzie wyraża pogląd, iż przystąpienie Niemiec do Rady L. N. powinno położyć kres stanowi wojennemu, jaki trwa od 1914 r., ale w dalszych wywodach popiera tę właśnie pretensję Niemiec, która ów stan wojenny podtrzymać i zaożnaczyć ma na celu. Jasne jest bowiem, że Niemcy pragnąc wejść do Rady L. N., a nie dopuścić do niej Polski, chcą wypaczyć charakter tej instytucji, użyć ją jako narzędzie odwetu.

Tego naturalnie germanofilsicy Anglii widzieć nie chcą, usiłując się zabezpieczyć na dziś — a co jutro będzie? — nie myślą... choćby potop. Jednostronność i zaćmienie orientacji angielskiej przebiega również z takich momentów artykułu „Timesa“, jak: **dziwienie się pośpiechowi państw, chcących sobie zabezpieczyć wejście do Rady L. N., zanim Niemcy im drogę zamkną i zamykanie oczu na charakterystyczne zdenerwowanie Niemiec na myśl, że ramy Rady L. N. mogłyby się rozszerzyć i wpływ jej urosnąć.**

Wreszcie ciekawy jest zwrot o angielskiej opinii publicznej, o ubolewaniu, że zawczasu nie przedyskutowano należycie całego planu z Niemcami. Nieopatrność.

Jeżeli o nas, o kandydaturę Polski do R. L. N. chodzi, to sytuacja oczywista w związku z rezolucją owej komisji oraz z takimi i podobnymi głosami angielskimi nie zmieniła się na lepsze, a wprost przeciwnie. Nie jest to jednak jeszcze zupełnie pogrzebaniem naszej sprawy. Ostateczną decyzję ma powziąć Anglia w ostatniej chwili.

Oczywista, nie jest to zbyt pocieszające — ale, kto wie, może ta zwłoka wpłynie na inne stanowisko, niż je dziś określają wnioski wysnuwane z oświadczeń angielskich. Może do tego przyczynią się obawy, jakie budzą się w Berlinie i Londynie na myśl o ewentualności polsko-rosyjskiego porozumienia, wspólnego frontu. Pisma angielskie „Daily Telegraph“, „Times“ wiążą tę ewentualność z rozmową, która przed kilku dniami (w ubiegły piątek) miała miejsce w Warszawie pomiędzy premierem Skrzyńskim a angielskim posłem Millerem. Najpierw do-

noszą, że gabinet Skrzyńskiego w razie nieprzejęcia kandydatury Polski podałyby się do dymisji, a nowy rząd polski wszedłby w bliższe porozumienie z Rosją.

Gdańska prasa, powtarzając te wieści, zaopatruje je w sensacyjne tytuły: **Skrzyński grozi Sowietami.**

*

Nie wchodząc w treść owej rozmowy, która wywołała tyle wrażeń, trzeba zaznaczyć, iż istotnie Polska nie mogłaby swej przewidywanej porażki w Genewie puścić płazem, że musiałaby ze swej krzywdy i skandalicznego uprzywilejowania Niemiec wyprowadzić daleko idące konsekwencje.

Tu istotnie może wejść na porządek dzienny bliższe porozumienie z Sowietami. Możliwość ta budzi zrozumi-

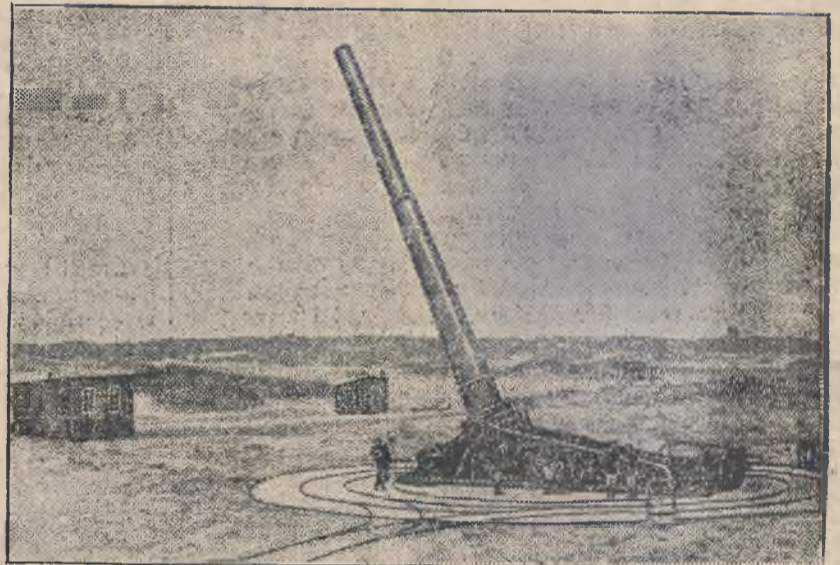
niały niepokój w Berlinie. Złe sumienie Niemiec nie daje im spać spokojnie. Nie dziw, apetyty rewizji granic mogą przybrać zgoła inny obrót, niż sobie go wyobrażają nad Szprewą. Granica polsko-niemiecka może się przesunąć, ale na zachód. Prusy Wschodnie mogą się wymknąć z rak berlińskich okupantów, a wszelkie „Drangi nach Osten“ (napory na wschód) przejść do miłych wspomnień.

Londyn a także Paryż powinny się, póki czas, zastanowić nad takimi niespodziankami, które w dalszych następstwach mogły przynieść poważne przeobrażenie w całej Europie, budującej się zbyt wiele na porozumieniu z Niemcami i nieprzewidywanej niebezpiecznego końca tej lekkomyślnej gry.

S. M.

Największe działo świata

ustawione w forcie Tilden (Stany Zjednoczone Ameryki Północnej) służyć będzie obronie wybrzeża. Kaliber wynosi 16 cali, waga pocisku 1.200 kilogramów.

Litwinów zmuszono do opuszczenia terytorjum polskiego.

Wilno, 23. 2. Pat. W wyniku rozpoczętej wczoraj dnia 22 lutego b. r. akcji przywrócenia naszego stanu posiadania na odcinku podgajskim, naruszonego bezprawnie przez litewską straż graniczną, zajęty w dniu 19. b. m. przez Litwinów skrawek lasu państwowego został od nich odebrany o godz. 21 bez użycia broni ruchem oskrzydającym, przyczem rozbrojono i zatrzymano trzech funkcjonariuszy litewskiej straży granicznej. O godz. 23.30 tegoż dnia oddział litewskiej policji granicznej wkroczył ponownie na nasze terytorjum, usiłując zniszczyć nasz oddział policyjny do wycofania się. Czujność i zdecydowana postawa naszej straży granicznej zmusiły jednak oddział litewski do wycofania się

na linię patrolową. Zachowanie się Litwinów względem placówki naszej było niezmiernie wyzywające. W toku odpierania ataku Litwinów rozbrojono i zatrzymano znowu pięciu funkcjonariuszy litewskiej policji granicznej. W wyniku akcji przywrócono całkowicie poprzedni stan naszego terytorjalnego posiadania.

Strat z naszej strony nie było. Cała akcja odbyła się wyłącznie na naszym terytorjum. W dniu dzisiejszym o godz. 10 rano odjechał do Mejszagoly wicewojewoda wileński p. Malinowski w celu odebrania na miejscu szczegółowego raportu od zastępcy starosty powiatu wileńsko-trockiego p. Łukasiewicza.

Sensacyjna wiadomość

Sojusz niemiecko-włoski przeciw Francji?

Berlin, 23. 2. (PAT.) Pewną sensację wywołał tu artykuł gen. von Cramona w „Preussische Kreuzztg.“ o Mussolinim. Jak doniósł niegłównie jeden z dzienników niemieckonarodowych, gen. Cramon miał być w r. 1923 pośrednikiem między rządem niemieckim a wystannikiem Mussoliniego gen.

Capello w sprawie pomocy, ofiarowywanej przez Włochy Niemcom w razie wojny z Francją. W artykule tym Cramon nie zaprzecza wcale tym informacjom, owszem robi nawet do nich pewne aluzje, pozwalające domyślać się ich prawdziwości.

Powstanie w Sudanie zostało stłumione.

Londyn (AW). „Times“ donosi z Chartumu, iż ostatnie powstanie w Sudanie południowym zostało zupełnie stłumione. Ostatni szczepek Nuba, liczący 1000 wojowników, skrył się przed armią angielską w niedostępnych jaskinach. W operacjach przeciw powstańcom wzięły udział kawalerja na wielbłądach, artylerja

i samoloty z bombami. W rezultacie uporczywych walk zabito 85 powstańców, 300 wzięto do niewoli, w tem kilku najbogatszych członków szczepek, reszta zaś została rozproszona w drobnych grupkach po całym południowym Sudanie.

AUDJENCJE POŻEGNALNE DLA AMBASADORA
FRANCUSKIEGO.

Warszawa, 23. 2. (PAT.) Ustupający ambasador francuski p. de Panafieu zostanie przyjęty przez Prezydenta

Ręplitej w poniedziałek, dnia 1-go marca na audjencji pożegnalnej, na której wręczy listy odwołujące.

Warszawa, 24. 2. (tel. wł.) Dnia 1-go marca zostanie p. Panafieu również przyjęty na audjencji pożegnalnej u premiera Skrzyńskiego. Ambasador francuski następnie opuści Warszawę na stałe w dniu 2-go marca br.

Niema uzasadnienia dla spadku złotego

Minister Zdziechowski o sprawach walutowych i finansowych.

Ostrzeżenie dla spekulacji. — Bankom które współdziałały w spekulacjach odjęte zostanie prawo dewizowe. — Podwyższenie rezerw walutowych Banku Polskiego. — Pertraktacje z Bankers Trustem i Bankiem Commerciale.

Warszawa, 23. 2. (PAT.) Komisja budżetowa przeprowadziła dyskusję szczegółową nad budżetem ministerstwa Wyznań Rel. i Oświaty. W wyniku dyskusji nad zgłoszonymi wnioskami wydatki na uposażenia zmniejszono na wniosek referenta pos. Byrki (Piast) o 252.000 zł., wydatki na zasiłki i opłaty szkolne uchwalono według wniosku referenta tylko na pół roku w wysokości 1.900.000 zł. Są to głównie wydatki na dzieci urzędników i innych funkcjonariuszów państwowych. Wydatki na cele sportowe i higieny szkolnej uchwalono zgodnie z wnioskami referenta w wysokości połowy prelimitowanej kwoty tj. na 250.000 zł. wydatki na ogólne cele oświatowe, oznaczone w sumie 400.000 zł., tj. o 350.000 zł. mniej niż prelimitowano.

Min. skarbu Zdziechowski udzielił obszernych wyjaśnień w sprawach walutowych i polityki finansowej rządu, przyczem powiedział m. in. co następuje:

Po 6-dniowym okresie utrzymania kursu złotego na poziomie około 7,30, w końcu zeszłego tygodnia nastąpiło wahanie, które doprowadziło kurs złotego do 8,05. Stąd zaniepokojenie. Przewidywania moje okazały się trafne. Już w sobotę zwykła kursu dolara załamała się. Jeden dzień wczorajszy powiększył zapas walut Banku Polskiego o 7.700.000 złotych paritetowych, a więc około półtora miliona dolarów, oddanych w służbę przewidywaniu dalszej zwykłości kursu złotego.

Niema żadnego uzasadnienia gospodarczego dla spadku naszej waluty. Ostatnie 5 miesięcy dały przewyżkę wartości wywozu nad przywozem w sumie 252,6 milionów zł. paritetowych. Zupełnie normalna część tej podwyżki poszła i idzie na uregulowanie naszych dawnych zagranicznych zobowiązań gospodarczych z okresu deficytu bilansu handlowego.

Pamiętajmy, że w okresie tych trzech miesięcy ostatnich, w których piastuje tekę ministra skarbu, wypadło rządowi zapłacić zagranicy z tytułu zobowiązań dawniejszych sumę 36.019.250 zł. Należności te zostały uregulowane. Najjaskrawszym dowodem poprawy sytuacji walutowej jest fakt, który niech będzie ostrzeżeniem dla spekulacji, że na dzień 1 lutego br. zobowiązania eksporterów w stosunku do Banku Polskiego w zakresie oddania walut zagranicznych z eksportu opiewały na sumę 99 milionów złotych paritetowych. Ponieważ rozporządzeniem moim z dn. 20 stycznia br. skró-

ciłem termin prekluzyjny oddania Bankowi Polskiemu walut z eksportu z 6 miesięcy na 6 tygodni, więc znaczna część tych walut wptywać będzie do Banku Polskiego w czasie najbliższym.

Bezpośrednim powodem przerwy zwykłości dolara w ubiegłym tygodniu była okoliczność, z innych względów pomyślana, pewnego ożywienia w przemyśle, które wyraziło się większym zapotrzebowaniem waluty. Okoliczność ta została wyzyskana przez spekulację, która pomimo dużych wysiłków nie zdołała osiągnąć zamierzonego celu. Zupełnie dokładnie jestem poinformowany o źródłach i drogach, które służyły sztucznie zwiększeniu zapotrzebowania waluty. Jestem bardzo daleki od uogólniania. Jestem pewny, że w interesie szeregu banków, które najlojalniej stosowały się do przepisów dewizowych, leży, by tym bankom, które współdziałały w operacjach walutowych o charakterze spekulacyjnym z wyraźną tendencją obniżenia kursu naszej waluty, odjęte zostało prawo dewizowe, które stanowi przywilej, dany przez państwo. Dziś podpisałem odebranie prawa dewizowego jednemu z banków. Niezawodnie los ten spotka parę innych instytucji.

W najbliższym czasie zwołam zebranie przedstawicieli banków dewizowych i wyraźnie żądać będę ustalenia takiego porozumienia między nimi, które winno stworzyć podstawy do akcji przeciwdziałającej, jakiegokolwiek zakusom spekulacyjnym przeciwko naszej walucie. Dążeniem moim jest jednocześnie podwyższenie rezerw walutowych Banku Polskiego drogą kredytu Państwa.

Pertraktacje, prowadzone z Bankers Trust rozwijają się normalnie. Rozmowy, które miały miejsce w sprawie pożyczki włoskiej w Mediolanie między przedstawicielem rządu p. Klarnerem a przedstawicielami Bankers Trustu i Banca Commerciale doprowadziły do wyjaśnienia wzajemnych zapatrywań i ustalenia drogi działania w celu umożliwienia transakcji dzierżawy monopolu tytoniowego w wypadku, gdyby rząd polski na mocy upoważnienia ciała ustawodawczego powziął decyzję wydzierżawienia tego monopolu. Okoliczność ta jest nader ważną.

Komisja przyjęła wyjaśnienia p. ministra do wiadomości, odrzucając wnioski pos. Wyrzykowskiego po otwarciu nad nimi dyskusji.

Francuska komisja spraw zagranicznych przyjęła układy locarneńskie.

Paryż, 23. 2. (PAT.) Komisja spraw zagr. izby deputowanych przyjęła wszystkimi głosami przeciwko 4 głosom opozycji sprawozdanie Pawła Boncoura o projekcie ratyfikacji układów locarneńskich. W czasie dyskusji zabrał głos Briand, podkreślając z naciskiem, że w Locarno poza sprawami, ujętymi w ogłoszonych układach, nie prowadzono żadnej dyskusji. Premier

stwierdził następnie, że umowa lokarneńska nie narusza w niczym uznanych w traktacie wersalskim praw Francji.

Mówiąc o sprawie wejścia Polski do Rady Ligi Narodów, Briand nazwał prowadzoną w tym przedmiocie polemikę za nieroztropną, gdyż najlepszym i jedynym sędzią tej sprawy jest Liga Narodów i należy pozwolić powołanym do tego narodom przedyskutować te zagadnienia swobodnie i obiektywnie.

Litwini wytoczyli proces przeciwko generałowej de Bondy.

Kowno, 23. 2. PAT. Przeciwko generałowej de Bondy wytoczono sprawę sądową, która grozi jej najwyższą karą przewidzianą na Litwie dla kobiet, t. j. dożywotnimi robotami karnymi wobec nieist-

nienia na Litwie kary śmierci dla kobiet. W akcie oskarżenia wymienione są jej przestępstwa, jak agitacja wśród włościan za Polską i zbieranie ofiar na polski Biały i Czerwony Krzyż.

Skazanie Anglika za obrazę Mussoliniego.

Rzym, 23. 2. (PAT.) „Messaggero“ donosi z Florencji, że Anglik Ellison, który wyraził się obełżywie o Mussolinim,

skazany został na 8 miesięcy więzienia i 1400 lirów kary pieniężnej.

Wilhelm w Doorn

bedzie prowadził wystawne życie.

Waszyngton, 23. 2. (PAT.) Dzienniki zamieszczają sprawozdanie „Associated Press“ z Doorn, według którego były cesarz niemiecki, który ma nadzieję otrzymania znacznego odszkodowania od rządu niemieckiego, zaprzestał odgrywać rolę ubo-

giego człowieka. W Doorn czynione są przygotowania do szeregu przyjęć, bankietów i balów, które przewyższają maję świetnością dawne uroczystości cesarskie.

NOWY POSEL.

Warszawa, 24. 2. (Tel. wł.) Na miejsce posła Łasina w miejsce opróżnionego mandatu wchodzi do Sejmu p. Jerzy Sochacki. P. Sochacki jest inteligent, sprzyjający komunistom. Dr. Lewenherz złożył wczoraj wizytę premierowi Skrzyńskiemu w imieniu komisji rzeczoznawców mniejszości narodowych.

ZMIANY NA PLACÓWKACH ZAGRANICZNYCH.

Warszawa, 24. 2. (tel. wł.) O zamierzających zmianach w ministerstwie spraw zagranicznych dowiaduje się nasz korespondent następujących szczegółów: Poseł polski w Bukareszcie p. Wielowiejski ma przyjąć na placówkę do Berlina, poseł w Sofji p. Baranowski opuszcza podobno Bułgarię. Turcję opuszcza dr. Günter radca poselstwa w Angorze, zaś p. Andryt charge d'affaires przychodzi do Warszawy. P. Pasek z Toklo odwołany będzie podobno w marcu.

Dookoła Ligi Narodów i Polski

PRASA WŁOSKA.

Rzymski liberalny „Piccolo“, komentując swoją przychylną tezie polskiej rubrykę w sprawie miejsca w Radzie Ligi Narodów, pisze, że kampania w europejskiej prasie w tej kwestii wykazuje, iż wszyscy zdają sobie sprawę z celów intrygi niemieckiej i wszyscy patrzą trzeźwo na tę akcję. „Piccolo“ twierdzi, że ani Polska, ani Hiszpanja i Brazylja nie osłabły w staraniach o stałe miejsce w Radzie Ligi.

„Tribuna“, omawiając sprawę udziału Polski w Radzie Ligi Narodów, zaznacza, że niemożliwym jest, by przedstawiciel Małej Ententy mógł występować w Radzie w obronie interesów Polski szczególnie wobec odświeżenia się jej w ostatnim czasie od Małej Ententy.

PRASA ANGIELSKA.

Londyn. (AW.) „Evening Standard“ pisze, że Chamberlain w stosunku do polskiej kandydatury na stałe miejsce w Radzie Ligi Narodów zajął ostatnio zycielwe stanowisko i nawet zawiadomił Brianda, że poleci swemu gabinetowi zająć również stanowisko przychylnie. — Sprzeciw Szwecji nie jest dostatecznym powodem, aby Polski nie dopuścić do stałego miejsca w Radzie. Podobnie jak Szwecja mogłaby uniemożliwić dopuszczenie Polski, tak i Hiszpanja lub Polska mogły nie dopuścić Niemiec do stałego miejsca.

W Anglii ogólnie panuje przekonanie, że minister spraw zagranicznych Anglii powinien być od samego początku znaleźć się w opozycji wobec kandydatury Polski. — W każdym razie Chamberlain będzie miał trudne zadanie, aby pogodzić żądania Francji i Anglii.

Londyn. (Pat.) Prasa tutejsza w dalszym ciągu zajmuje wrogie stanowisko wobec proponowanego rozszerzenia Rady Ligi. „Daily Telegraph“ twierdzi, że opinia genewska skłania się ku myśli rozszerzenia Rady Ligi o jedno miejsce celem dopuszczenia Hiszpanji.

„Manchester Guardian“ wyraża wątpliwość, czy poseł brytyjski w Warszawie Max Müller — jak doniosły pisma angielskie — oświadczył premierowi Skrzyńskiemu, że stanowisko Anglii jest identyczne ze stanowiskiem Polski, gdyż — jak wiadomo — gabinet angielski nie powziął jeszcze decyzji w tej sprawie.

„Daily Herald“ donosi z Paryża, że istnieją tam na podstawie wiadomości z Warszawy obawy, by Polska nie wystąpiła wogóle z Ligi, o ile żądanie jej nie zostanie przyjęte. — Cały szereg pism tygodniowych jednomyślnie wypowiada się przeciwko rozszerzeniu Rady Ligi, przyczem niektóre gwałtownie napadają na Polskę.

SPORT ZIMOWY W ROSJI SOWIECKIEJ.

Młoda studentka zwyciężyła w zawodach narciarskich.

PRASA FRANCUSKA.

Paryż. (Pat.) Prasa zamieszcza w dalszym ciągu obszernie komentarze w sprawie przyznania Polsce stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów.

Lewicowy tygodnik „L'Europe Nouvelle“ podaje ostrej krytykę stanowiska Niemiec. Zdrowy rozsadek — oświadcza dziennik — przemawia całkowicie za Polską, gdyż z chwilą wejścia Niemiec do Rady, na pierwszy plan polityki europejskiej wysuną się problemy, dotyczące Europy środkowej, których cały szereg interesuje bezpośrednio Polskę. W razie jej nieobecności w Radzie, musiałaby za nią przemawiać Francja, co wywołałoby nowe tarcia między Francją a Niemcami. Czy tego właściwie życzą sobie Niemcy? — pyta dziennik — stwierdzając na koniec, że za kilka tygodni wiadomym będzie, czy Niemcy przybędą do Genewy z zamiarami prowadzenia lojalnej współpracy, czy też z zamiarem obalenia całego gmachu Ligi.

Żydowski „Pariser Hajnt“ występuje gorąco w obronie żądania Polski. Dziennik zaznacza, że Niemcy nie ukrywają bynajmniej zamiaru skorzystania z pierwszej sposobności, by podnieść sprawę granic wschodnich, wobec czego byłoby krzywdzącą niesprawiedliwością odmówić Polsce miejsca w Radzie.

Zdaniem dziennika — zarówno Żydzi polscy, jak i Żydzi, zamieszkujący inne kraje, winni wszelkimi środkami popierać słuszne życzenie Polski.

Z różnych stron.

— Korespondent dyplomatyczny „Daily Telegraph“, omawiając możliwość federacji trzech państw bałkańskich, twierdzi, że państwa te mogą liczyć na poparcie ze strony Anglii w swym dążeniu do unii.

— Parlament norweski ratyfikował 99 głosami przeciw 30 traktat handlowy norwesko - sowiecki.

— W Pekinie obiega nie potwierdzona dotąd pogłoska, że marszałek Wu - Pei - Fu został zamordowany w Chankou.

